FOTBAL

Secrete la îndemîna oricui!

Știința Craiova și explicațiile locului II

MOTO

ȘTIINȚA CRAIOVA: Terminînd acest campionat pe locul 8, după ce anul trecut se calificase a 11-a, s-ar putea vorbi, deci, despre o ușoară ameliorare în comportarea craiovenilor. A înscris, față de campionatul 1964—1965, cu 8 goluri mai mult și a primit cu 2 mai puțin. A folosit la maximum avantajul terenului propriu, în timp ce în deplasare s-a comportat uneori slab (0—8 cu Dinamo București). Jocul echipei este oarecum unilateral, bazat în principal pe elanul jucătorilor. Se constată încă serioase rămineri în urmă în direcția circulației balonului. Modul de construire a acțiunilor de atac a rămas simplist, iar demarcările fără minge — insuficiente. Antrenorii au datoria să îmbogățească arsenalul tactic al echipei.

(Din analiza activității competiționale de performanță pe anul 1965—1966, făcută de F. R. Fotbal înaintea începerii actualului campionat).

Se pare că Știința Craiova, prezentă al treilea an în categoria A și-a propus să-i... dezamăgească pe cei ce priveau cu zîmbete îngăduitoare locul ei printre cele mai bune echipe de fotbal din țară. Craiovenii și-au văzut însă de drum: de la locul 11 în ediția 1964—1965 a campionatului, au terminat pe 8 în 1965—1966 și se pare că de data asta vor să întreacă orice așteptări. Iată-i, la jumătatea turului, vizînd șefia clasamentului!

Cum a fost posibilă o ascensiune atît de vertiginoasă? Un mister? Un joc al întîmplării? Nu! La temelia locului 2 se află munca depusă de această echipă de cînd a pășit în A, muncă începută cu succes de antrenorii N. Oțeleanu și D. Teodorescu și continuată acum de R. Cosmoc și Gh. Nuțescu.

DUBLURI DE VALOAREA TITULARILOR

Iată un adevăr care este uitat de multe ori cînd se vorbește despre Știința Craiova. Într-adevăr, este o distanță mare între valoarea demonstrată pe vremea cînd studenții dădeau primele „examene" în categoria A și aceea de acum.

Deliu, căpitanul formației craiovene și totodată cel mai vechi jucător al ei, avea dreptate cînd ne spunea că *„începem să devenim o echipă tehnică și de aceea terenul nostru de joc, cu denivelările lui, care altă dată veneau în ajutorul nostru, începe să nu ne mai convină. Avem nevoie de un cîmp de joc aidoma mesei de biliard, pe care pasele să meargă ca unse"*.

La baza creșterii valorice au stat mai mulți factori, printre care nu trebuie neglijat acela că, în clipa de față, craiovenii au dubluri de aceeași valoare cu titularii, ca urmare a unei bune selecții. (N-am întrebuințat cuvîntul *rezerve*, — mai des utilizat, pentru că antrenorii Cosmoc și Nuțescu sînt împotriva lui: *„De ce rezerve? Nu fac parte toți din același colectiv? Și apoi, de multe ori rezerva trebuie să ia locul unui titular, să joace MAI BINE decît el. Deci dublurile trebuie să se afle în „tonusul" celor ce s-au aliniat pe teren, gata de joc"*).

Într-adevăr, așa este ideal și faptul că la echipa din Craiova s-a ajuns la o asemenea situație, se datorește atenției acordate pregătirii dublurilor. Cîteva exemple: Papuc, portarul titular, cel pentru care notele 8 sau 9 deveniseră o obișnuință, s-a accidentat. Locul lui a fost luat cu același succes de Vasilescu. În sfîrșit, dacă și acesta devine indisponibil, Ovidiu Papuc (II), fratele celuilalt, este și el gata să intre în arenă, cu toate că nu are decît 16 ani. În linia de fund, Mihăilescu I, Marin Marcel, Deliu, Mincă, Bîtlan sau Ivan sînt de valoare egală. Nu poate juca Circiumărescu? Stănescu abia așteaptă să îmbrace din nou tricoul cu nr. 11. Pe extrema dreaptă s-a afirmat tînărul Niță, dar Plugaru este... omul din umbră. A fost Oblemenco accidentat? Nu prea s-a cunoscut, pentru că Deselnicu (produs local) i-a luat locul cu succes. Așadar, și unii și alții pot fi la fel de bine și titulari și dubluri.

Și încă un argument: așa cum am mai scris și altă dată, cum poate fi „măsurată" calitatea muncii depuse la antrenamente decît prin producția de jucători pentru echipele naționale? Știința Craiova are actualmente trei fotbaliști la lotul olimpic (Sfîrlogea, Mincă și Circiumărescu) și doi la lotul de tineret (Niță și Strîmbeanu). Începutul e frumos și dacă studenții se vor pregăti și în viitor cu aceeași atenție, va deveni o tradiție.

O fază dintr-un meci disputat la Craiova, în campionatul trecut: Știința—Dinamo Pitești, 1—0. Foto: V. Bageac

CÎTEVA „SECRETE"

Este curios cum se poate transforma un om. Mărturisesc că pe vremea cînd era antrenor secund la Universitatea Cluj, prof. Robert Cosmoc nu mi-a inspirat prea multă încredere. Poate faptul că era „secund" îi răpea din personalitate, îl ținea în umbră. Și cred că nici posibilitățile sale nu erau puse în valoare, din aceeași cauză. Craiovean de origină, fostul jucător al Jiului, al Petrolului și apoi al Științei București a revenit din această toamnă în orașul în care a crescut. Ca antrenor principal, de data asta, făcînd pereche cu Gheorghe Nuțescu. O pereche care se completează reciproc: unul, Cosmoc, cu o pregătire teoretică și tactică asigurată atît pe băncile I.C.F. cît și în nenumăratele meciuri pe care le-a jucat de-a lungul anilor. Celălalt, Nuțescu, un bun practician care cunoaște și cele mai neînsemnate aspecte din viața fotbaliștilor și a antrenorilor, ca unul care a trăit ani și ani pe stadion, în lumea fotbalului.

Prof. R. Cosmoc știe să-i țină în frîu pe jucători, dar și să și-i cîștige, știe să facă antrenamente plăcute, de asemenea manieră încît sînt mulțumiți și jucătorii și este satisfăcut și el, ca antrenor. Cineva, la Craiova, îmi spunea că are „academia" lui Ilie Oană, absolvită pe vremea cînd Cosmoc era elevul acestuia, la Petrolul.

Acesta ar fi un „secret". Altul l-am aflat din gura unui pasionat suporter al echipei craiovene, *Gh. Iorgulescu*, salariat la I.C.S.I.M.: *„Dacă în primii doi ani de existență în categoria A această echipă a trăit tot timpul cu frica retrogradării și, ca atare, antrenamentele nu purtau și amprenta lucrului în perspectivă, de data asta pregătirile au tocmai acest caracter"*. Și un alt „secret" pe care oricine îl poate constata: cei mai mulți dintre fotbaliștii de la Știința Craiova sînt talentați. Ba, mai mult, sînt stăpîniți de un „demon" care i-a părăsit pe destui dintre cei cu care se întrec: dorința de a se depăși mereu, de a obține rezultate tot mai bune. *„Nu de alta, dar prea a fost privită cu neîncredere această echipă"*, ne spunea bobinatorul *Dumitru Băltărețu* de la Electroputere, un alt pasionat suporter al formației craiovene.

MĂRIA SA, PUBLICUL!

„Secrete" mai sînt, și printre ele trebuie trecut și publicul craiovean, personaj de seamă în orice confruntare fotbalistică, cunoscut de toate echipele care au evoluat pe stadionul din fosta Cetate a Banilor. Un public care știe să-și încurajeze ca nimeni altul echipa favorită și atunci cînd aceasta joacă pe... „San Siro" și cînd e în deplasare, unde sutele de admiratori care o însoțesc nu se sfiesc să se ia la întrecere cu galeria gazdelor!

Or, pentru acest public merită să te dăruiești.

S-ar putea spune că acest public are și destule... păcate. Să amintim că multă vreme „nu se putea juca" la Craiova „din cauza publicului" care nu se mulțumea numai să-și încurajeze echipa, ci se manifesta, uneori, jignitor, agresiv chiar, la adresa oaspeților. De fapt, nu era „publicul", ci o parte dintre spectatori. Dar iată că amatorii de fotbal din Craiova și-au dat seama că uneori s-au înfierbîntat peste măsură și că sînt în primejdie să nu mai poată vedea jucînd acasă echipa favorită. Și atunci spectatorii au înțeles apelul organelor sportive locale și au început să-și aducă și ei contribuția la atmosfera de sportivitate ce domnește acum pe stadionul Tineretului din Craiova. Cel puțin meciurile cu C.S.M.S. și Steagul roșu au probat din plin acest lucru.

Dar, să revenim la echipă.

CÎTEVA PROBLEME DE ORDIN TEHNIC

Fără îndoială că peste noapte nu s-a putut trage cu buretele peste carențele de ordin tehnic ale echipei. Dar meciurile disputate în acest campionat au arătat o schimbare de concepție în jocul Științei. Dacă pînă acum elanul era arma principală a studenților, iată că de la o vreme specialiștii încep să recunoască tot mai mult că circulația balonului a trecut pe un plan superior. (Deliu: *„Facem antrenamente numai cu mingea, de aceea s-au îmbunătățit pasele"*). În aceeași ordine de idei se poate vorbi și despre construirea atacurilor, unde întîmplarea nu mai joacă rolul primordial de pînă acum. Este adevărat, nu chiar toate acțiunile liniei de atac se bazează pe un eșafodaj de pase măiestrit țesute și pe „învăluiri" spectaculoase ale adversarului, dar ele sînt totuși mai bine construite ca în trecut și surprind în bună măsură apărarea adversă. De pildă, Niță, crescut la școala lui Dobrin, poate atrage asupra lui un pluton de apărători, din care să iasă cu „fața curată" datorită driblingului său fin și a tehnicii superioare. Dincolo, pe stînga, Circiumărescu impresionează prin impetuozitate.

S-a îmbogățit și repertoriul tactic, dovadă cele 5 puncte cucerite pînă acum în deplasare și care se datoresc, în cea mai mare măsură, tacticii inteligent folosite. Dar asta nu înseamnă că nu se fac și greșeli. De pildă, în meciul cu C.S.M.S., craiovenii atacau cu 3 oameni, în timp ce ieșenii se apărau cu 8. Și asta datorită rigidității așezării în apărare a Științei, uitîndu-se un principiu elementar al sistemului cu patru fundași: elasticitatea acestuia.

INJECȚII CU... MODESTIE!

De foarte multe ori în fotbalul nostru e suficient ca o echipă să reușească 2—3 rezultate mai bune ca să intervină apoi subestimarea adversarului, viața nesportivă, lipsa de la antrenamente a jucătorilor, urmate de o cădere pe cît de spectaculoasă, pe atît de greu de redresat. Jucătorii fiind tot timpul în atenția conducerii clubului și a secției, ca și a antrenorilor, credem că pe craioveni nu îi „paște" un asemenea pericol după succesele repurtate pînă acum. Există însă unele manifestări negative, mai ales printre jucătorii mai tineri (Deselnicu, Stănescu, Strîmbeanu) și, după cum ne spunea Deliu, acestora nu le-ar strica o *„injecție cu... modestie! Vom ști să rezolvăm noi și problema „injecțiilor". În plus, vom avea o preocupare mai mare ca pînă acum pentru elevii sau studenții — fotbaliști. În calitate de căpitan al echipei, am primit sarcina să mă ocup de aceștia, să le urmăresc frecvența la cursuri și notele obținute. Vă asigur că îmi voi îndeplini sarcina"*.

Coborînd vocea cu un semiton, inginerul Deliu, de felul lui din Corabia, a continuat: *„Mă bucur că echipa e pe locul 2 și că oltenii mei sînt mulțumiți. Cred că vor fi mulțumiți și în continuare"*.

★

Așadar, cam acestea sînt „secretele" craiovenilor — secrete la îndemîna oricui — cam ăsta este drumul pe care l-a parcurs Știința de la o echipă amenințată cu retrogradarea, la una care amenință... primul loc! Drumul poate fi sintetizat prin ENTUZIASM, ÎNCREDERE ÎN FORȚELE PROPRII, MUNCĂ, DÎRZENIE. În acest fel au fost lichidate cele mai multe din lipsurile menționate în moto-ul de la începutul acestor rînduri. Multe echipe ar putea să învețe din exemplul oltenilor.

MIRCEA TUDORAN

De pe foile de arbitraj, cu și fără comentarii

● A. PÎRVU (Dinamo Pitești—Jiul Petroșeni): *„Tușierii Victor Roșu și Dumitru Isăcescu au fost atenți, au apreciat just fazele de joc, contribuind astfel la buna desfășurare a meciului"*.

● M. BIOLAN (Vagonul Arad — Ind. sîrmei C. Turzii): *„La interval de circa o lună, remarc din nou buna organizare a jocurilor pe acest teren, ca și obiectivitatea spectatorilor"*.

● I. DRĂGHICI (Poiana Cîmpina — Siderurgistul): *„În repriza I condițiile de desfășurare a partidei au fost neprielnice (persoane străine pe teren, vociferări pe margine). Datorită măsurilor luate de organizatori, în repriza a II-a s-au creat condiții mai bune de joc. Propun ca stația de radioamplificare existentă la stadion să fie folosită pentru lămurirea unor spectatori certați cu disciplina"*.

Propunerea arbitrului Drăghici este bună. Ea trebuie să prindă viață în cel mai scurt timp...

● N. MOGOROAȘE (Oțelul Galați — Știința București): *„Jocul unor fotbaliști a lăsat de dorit. În special în repriza a doua, cînd a fost dur. Pentru aceste fapte am avertizat pe Matei, Iacob și Ionică (Oțelul), Ciornoavă, Halagian, Unguroiu (Știința). În minutul 88 am eliminat pe Stănculescu (Oțelul) pentru că a lovit în mod violent un adversar"*.

Se cuvine să amintim că jucătorul eliminat se va prezenta pentru a treia oară (!) în fața comisiei de disciplină a F.R.F: prima oară — la 5 aprilie 1963, cînd a fost sancționat cu suspendarea pe două etape; a doua oară — la 27 august 1965 i s-a adăugat o etapă de suspendare pe carnetul de legitimare. Sperăm că, de data aceasta, comisia de disciplină va completa în așa fel „cartea de vizită" a lui Stănculescu încît să nu mai apară noi însemnări de acest fel...

● G. POPOVICI (Timpuri noi București — S.N. Oltenița): *„S.N. Oltenița, după ce a ajuns să conducă cu 2—0, a renunțat la joc, încercînd să facă demonstrație, desconsiderîndu-și adversarul. Consecința: „Timpuri noi" jucînd fără artificii i-a administrat patru goluri în zece minute! Surprinzător, dar adevărat. O echipă din campionatul orașului București, categoria a II-a, Timpuri noi, a eliminat din „Cupa României" o formație care activează în categoria C — S.N. Oltenița!"*

Comentariile arbitrului nu mai au nevoie de... comentarii.

● N. MICU (Gloria Bîrlad — Dinamo Bacău — campionatul republican de juniori): *„Remarc jocul viu disputat, în limitele regulamentului, de un bun nivel tehnico-tactic, al ambelor echipe. Spectacolul plăcut ce ne-a fost oferit dovedește că la ambele asociații există grijă pentru juniori"*.

Este o preocupare pe care dorim s-o aibă toate cluburile și asociațiile sportive. Numai în acest fel vom reuși să avem jucători valoroși...

POMPILIU VINTILĂ

Duminică, la Rm. Vîlcea

O nouă verificare a juniorilor

Duminică, la Rm. Vîlcea, juniorii români se vor afla în fața unei noi verificări internaționale în vederea Turneului U.E.F.A. de anul viitor: meciul cu formația similară a R.D. Germane.

Partida este cea de a opta din palmaresul celor două echipe. Pînă acum, tinerii noștri fotbaliști au cîștigat cinci meciuri și au pierdut două, golaverajul fiindu-le favorabil: 18—9.

În vederea jocului, juniorii noștri, împreună cu antrenorii *Gh. Ola* și *Gh. Dumitrescu*, au sosit la Rm. Vîlcea unde se pregătesc. Lotul a rămas neschimbat, adică: *Moldovan, Dumbreanu, Aldea, N. Ionescu, Ciupitu, Gh. Ionescu, Cojocaru, Rocsin, Profir, Crețu, Nistor, Marica, Biliboacă, Etem, Manea, Stoicescu* și *Lemnaru*. Oaspeții și-au anunțat sosirea pentru vineri seara.

Partida va fi condusă de arbitrul *A. Sverev*—Bulgaria, la centru, ajutat de *V. Roșu*—București și *Al. Alexe*—Rm. Vîlcea, la tușă.